

PIET MOLENAAR

Bedrijfsmatig BMW-specialist Piet Molenaar raakte begin jaren zeventig in de ban van het Beierse merk, toen hij bij een dealer werkte. Hij kocht regelmatig een hobbyauto om op te knappen, die dan later weer de deur uit ging. Inmiddels bezit hij een aantal pronkstukken die mogen blijven, zoals een 2002 Turbo uit 1974. "Hij werd met een kapotte motor aangeboden op het laatste 02-treffen in Baarlo, toevallig in 2002. Wij reviseerden het blok hier in het bedrijf, maar ik besloot de auto niet te restaureren. Los van de kosten kan ik er dan namelijk twee, drie jaar niet mee rijden en dat doe ik toch het liefst. Zo maakten mijn vrouw en ik in 2010 een rondrit door Europa, tot aan Portugal toe. In totaal 7500 kilometer. Aan het eind bezochten we een BMW Turbo-evenement in Duitsland, waar we het gesprek van de dag vormden. Anderen rijden maar zelden met hun exemplaar." Ook Molenaars E21 323i Baur, een zeldzame combinatie van motor en koets, mag regelmatig opdraven. Daarnaast toont zijn showroom een Isetta 250, een 700, een 2002 Touring, een E3, een E9 en een E30 M3, terwijl hij bovendien een nog op te knappen 2002 Cabrio bezit. Ondanks het feit dat de meeste auto's gerestaureerd zijn, komen ze weinig buiten. Het liefst bezoekt Piet Molenaar de clubevenementen, waar hij altijd veel vrienden ontmoet, per 2002 Turbo of 323i Baur.

CHRISTIAN ZIERLEYN

Na het overlijden van zijn vader Bernd medio 2013 stond voor Christian Zierleyn één ding vast: diens eerste klassieke BMW, een Isetta, zou onder geen beding verkocht worden. Hij nam de dwergauto zelf over. "Van al mijn vaders BMW-oldtimers bewaar ik aan deze de mooiste herinneringen, zoals onze reis om 'm in Duitsland op te halen, begin jaren tachtig. We kregen er een heleboel onderdelen bij, weet ik nog. Tien jaar geleden fungeerde de Isetta voor mij als trouwauto. Een onvergetelijke ervaring. Sowiezo word ik heel blij van het rijden in dit wagentje. De topsnelheid ligt ergens rond de 70 km/h, maar op een landweggetje met bochtjes lijkt je te racen, bijna met je kont op het asfalt gezeten. Overal maak je reacties los. Mensen schieten in de lach en blijven je nastaren. Ik mag wel zeggen dat ik een Isetta-tic heb opgelopen. Nu moet ik me maar eens wat meer in de techniek gaan verdiepen; dat komt vast een keer van pas. Ik denk ook met genoegen terug aan de prachtige tochten die ik met mijn vader tijdens evenementen van de BMW Klassieke Autoclub Nederland maakte, zoals met zijn 502 langs de IJssel. Een heel gezellige vereniging, waarmee ik graag een goed contact blijf houden."

PATRICK VANDEPAS

Al sinds 1977 zijn Patrick Vandepas en zijn BMW 501A uit 1955 onafscheidelijk. "Ik zette mijn zinnen destijds op een Duitse klassieker en toevallig kwam deze auto voorbij. Echt iets bijzonders, zijn golvende, welhaast Engelse lijnenspel." Het begon als een

project. "In het begin kon ik hem alleen duwen. Een technet heeft onder meer de aandrijflijn onder handen genomen. Pas in 1984 ging de 501 weer de weg op, met een ongerestaureerde koets, die vandaag de dag nog steeds in zijn originele celluloselak zit. Wel doorgespoetst, ja. Hier en daar zit wat roest, naar die kruipt niet verder, want ik rijd alleen in de zomer met de auto. In 2012 werd de techniek opnieuw onder handen genomen. Afgelopen jaar volgde de grote beproeving, namelijk een rit van 3500 kilometer naar en door de Franse Alpen. In acht dagen dertig passen over. Als je je een rijstijl zoals vroeger aanmeet, met veel afremmen op de motor, gaat dat prima." Inmiddels bezit Patrick Vandepas ook een 327/28 uit 1939. Hij behoort tot de oprichters van de BMW Klassieke Autoclub Nederland en werd indertijd naar eigen zeggen 'tot voorzitter gebombardeerd'. Een BMW-liefhebber pur sang, trouw aan merk en vereniging.